

عنوان مقاله:

اثربخشی زوج درمانی خودتنظیمی بر رضایت زناشویی، سبک های هویت و حل مسئله خانواده

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 14، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسبیه منصوری - دانشگاه فردوسی مشهد

سید علی کیمیایی - دانشگاه فردوسی مشهد

علی مشهدی - دانشگاه فردوسی مشهد

احمد منصوری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی زوج درمانی خودتنظیمی بر رضایت زناشویی، سبک های هویتی و حل مسئله خانواده انجام شد. روش: در این پژوهش نیمه آزمایشی با پیش آزمون - پس آزمون و گروه کنترل تعداد ۱۰ زوج مراجعه کننده به روان پزشکان، متخصصان مغز و اعصاب و مراکز مشاوره شهر کاشمر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. زوج های گروه آزمایش در معرض مداخله ۸ جلسه ای زوج درمانی خودتنظیمی (هالفورد، ۱۳۸۴) قرار گرفتند، درحالی که گروه کنترل در معرض چنین مداخله ای قرار نگرفتند. مقیاس زوجی اینریچ، پرسشنامه هویت بنیون و آدامز و حل مسئله خانواده در مورد شرکت کنندگان اجرا گردید. داده های پژوهش به کمک نرم افزار آماری «اس. پی. اس. پی. اس. ۲۲» و با استفاده از شاخص های آمار توصیفی و تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج: یافته های پژوهش حاضر نشان داد که زوج درمانی خودتنظیمی باعث افزایش میزان رضایت زناشویی و مهارت های حل مسئله زوج های گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل می شود. بعلاوه، زوج درمانی خودتنظیمی باعث کاهش میانگین نمره زوج ها در سبک های هویت سردرگم، پیش رس و دیررس و در مقابل افزایش میانگین نمره هویت موفق زوج ها می شود. بحث و نتیجه گیری: درمجموع، زوج درمانی خودتنظیمی تاثیر بسزایی در افزایش میزان رضایت زناشویی، تعدیل سبک های هویت و افزایش مهارت حل مسئله زوج ها دارد و زوج درمانگران می توانند زوج درمانی خودتنظیمی را جهت بهبود رضایت زناشویی، سبک هویت و حل مسئله بکار گیرند.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی خودتنظیمی، رضایت زناشویی، سبک های هویتی، حل مسئله خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1842443>

